

Datum
2016-09-20
Handläggare
Miljöingenjör Lars Nerpin
Direkttelefon
040-34 20 62

Miljö- och energidepartementet
Klimatenheten

Ärende: **270:06745-2016**

Yttrande till Miljö- och energidepartementet över remiss av förslag till Europaparlamentets och rådets förordning COM(2016) 482 om bindande årliga minskningar av medlemsstaternas växthusgasutsläpp 2021-2030 för att skapa en motståndskraftig energiunion och fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning nr 525/2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information som är relevant för klimatförändringen.

Miljö- och energidepartementet har remitterat rubricerat ärende till ett antal organisationer, däribland Malmö stad. Inom Malmö stad har stadskontoret överlämnat ärendet till miljöförvaltningen för direkt besvarande efter erforderligt samråd med fastighetskontoret. Efter samråd med fastighetskontoret lämnar förvaltningen följande synpunkter.

Bakgrund

Förslaget till förordning avser bindande minskningar av medlemsstaternas växthusgasutsläpp 2021-2030, fullgörande av åtaganden enligt Parisavtalet, samt en mekanism för övervakning och rapportering av utsläpp och av annan information.

Förvaltningens synpunkter

Övergripande

Arbetet kring förordning COM(2016) 482 bör ses i ljuset av pågående internationella ansträngningar att få det klimatavtal som träffats i Paris att träda i kraft genom att tillräckligt många länder undertecknar det. Förvaltningen anser att Sverige bör bidra till denna process genom en effektiv egen behandling av frågan, även med höga egna ambitioner, och därigenom underlätta för EU att få fram för regionen behövliga överenskommelser i god tid, så att avtalet kan träda ikraft så snart som möjligt och med så stor internationell uppslutning som möjligt. Sverige bör även förbereda undertecknandet för egen del.

Mål

När det gäller målen för hur mycket utsläppen av växthusgaser ska minska inom EU hänvisas på flera ställen i de remitterade handlingarna till att europeiska rådets slutsatser från oktober 2014 är en utgångspunkt. En revidering nämns härvidlag, från -40 % under åren 1990 - 2030, till -43 % respektive -30 % under åren 2005 - 2030 i handlande respektive icke handlande sektorer. Under sista skedet av förhandlingarna i Paris COP 21 höjdes emellertid ambitionsnivån från maximalt 2 graders temperaturökning till långsiktigt ner mot maximalt 1,5 graders temperaturökning

över förindustriell nivå. Det går inte att se klart i handlingarna om och på vilket sätt EU:s mål påverkats av detta sena ställningstagande. Förvaltningen anser att EU:s målnivå bör vara i paritet med de långsiktiga målen i Parisavtalet. Om en höjd ambitionsnivå för perioden 2020-2030 inte hinner framförhandlas före undertecknandet bör åtaganden göras om att så ska ske inom kort och att nuvarande mål är minimimål där alla hinder undanröjs för länder som redan nu vill gå längre.

Sverige har tilldelats högsta möjliga mål i det intervall som finns föreslaget för EU-ländernas utsläppsminskningar. Förvaltningen ställer sig bakom att Sverige ska vara ett föregångsland. Förvaltningen kommer för sin del att arbeta för att Malmö stad lämnar väsentliga bidrag till de svenska klimatmålen. Malmö stad och även en del andra kommuner har antagit egna ambitiösa klimatmål, högre än gällande och föreslagna nationella mål. Det är bra om man i samband med godkännande av internationella klimatmål och av svenska klimatåtaganden betonar den viktiga roll större städer kan spela, och från statligt håll även i fortsättningen stöttar lokala ansträngningar genom klimatinvesteringsprogram ur vilka medel kan sökas, då detta visat sig vara kostnadseffektiva metoder för att nå lägre utsläpp. Transportsektorn är en särskilt stor utmaning och det är nödvändigt med investeringar för en omställning till en fossilfri transportsektor.

När det gäller synpunkter på proportionellt rättvis fördelning av åtaganden mellan länder så är detta en fråga som får bedömas av nationella myndigheter, förvaltningen vill endast framföra att det är bra om alla länder bidrar, d.v.s. man kanske ska undvika att, som nu sker, 0 % minskning anges för några länder.

En stor del av eftersträvarade utsläppsminskningar kommer att vara beroende av att sektorn för handeln med utsläppsrätter fungerar väl och det är viktigt att denna sektor reformeras.

Förvaltningen önskar också att man redan nu, i Sverige och internationellt, börjar planera för förhållningssätt för tiden efter 2030. Viktiga infrastruktursatsningar kan ha bäring långt fram i tiden, t.ex. höghastighetståg.

Förvaltningen anser också att Sverige bör verka pådrivande i arbetet med den samlade europeiska energipolitiken med mål också för energieffektivisering, förnybar energi, miljöanpassat transportsystem samt för en cirkulär resursbesparande ekonomi.

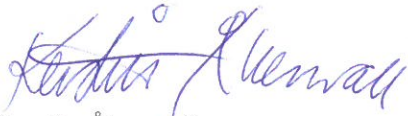
Flexibilitetsinstrument

För medlemsstaterna föreslås flexibilitetsinstrument. En valfrihet finns att spara utsläppsutrymme till kommande år och handel kan ske mellan medlemsländerna. Flexibilitet finns också till sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) samt även till systemet för handel med utsläppsrätter. Förvaltningen anser att det är bra att dessa flexibilitetsinstrument finns, då de bidrar till kostnadseffektivitet. Det är dock önskvärt att en stor andel av utsläppsminskningarna sker genom direkta minskningar inom respektive land. Andelen utsläppsminskningar som sker via flexibilitetsinstrument bör inte öka. Trovärdigheten bibehålls då lättare, liksom möjligheten att upprätthålla transparens i räkenskaperna. Regelverket måste vara väl genomarbetat och likartat inom EU-

länderna. En stor flexibilitet till LULUCF-sektorn kan vara tveksam eftersom den beräkningsmässiga osäkerheten inom detta område är stor.

Bokföring, rapportering m.m.

Förvaltningen har tagit del av faktagromemoria 2015/16 FPM124 och instämmer i vad som där framförs om att anvisningar för bokföring måste vara tydliga och att väsentliga bestämmelser för tillämpningen av förordningen bör placeras i själva förordningen och inte i delegerade eller genomförandeakter. Vad gäller intervall för rapportering och översyn kan utsläppsredovisning varje år, åtgärdsuppdatering vartannat år samt översyn i förhållande till parisavtalet vart femte år vara rimligt, d.v.s. ungefär vad som föreslås.

Kerstin Åkerwall
Direktör

